

Chuyện một Bà Bò của Lê Duẩn

Nguyễn thị Cỏ May

Hằng năm, cứ tới 30 tháng 04, người Việt nam tỵ nạn, tuy nay là công dân của quốc gia nơi định cư, không quên nhắc lại ngày đau thương của dân tộc và của riêng mình. Nhắc lại hoàn cảnh nạn nhân của cộng sản. Ai đọc qua cũng đều thương cảm nhưng ít khi thấy nạn nhân biểu lộ thái độ đối với người từng gây ra đau thương cho mình. Chịu đựng, bỏ qua hay mau quên? Có lẽ chính cái thái độ ứng xử này, chín bỏ làm mười, mà ngày nay nhiều người vốn là nạn nhân chết sống, nhục nhã của cộng sản sau 30 tháng 04 / 1975 lại về Việt nam với những lý do không thật sự cần thiết?

Ảnh chụp trước khi Lê Duẩn chia tay vào miền Nam công tác năm 1964. Từ trái qua: con gái Lê Vũ Anh, bà Nguyễn Thụy Nga và hai con trai Lê Kiên Thành, Lê Kiên Trung

Nếu muốn làm bảng liệt kê tác giả những đau thương ấy, phải kể từ Hồ Chí Minh là tên tội phạm chống nơn loại đầu tiên mang quốc tịch Việt Nam, kế tiếp là Lê Duẩn, Lê Đức Thọ, Đỗ Mười, ... Cái độc ác của Đỗ Mười là cái độc ác của tên bệnh tâm thần không giống cái độc ác, tàn bạo, dã man của những người kia. Đó là cái độc ác có tính toán, có chủ trương nhằm phục vụ lý tưởng cộng sản. Cứ xem lại có người cộng sản thứ thiệt, thứ đặc sệt nào mà không ác?

Riêng Lê Duẩn là người thành công thực hiện quyết tâm của Hồ Chí Minh là chiếm cho được Miền Nam « dù có đốt sạch dãy Trường Sơn » đi nữa. Sau khi chiếm được Miền Nam, Lê Duẩn có thêm cơ hội bộc lộ cái ác, cái tàn bạo của một tên trùm cộng sản, với bản tánh thô bạo của người ít học xứ Quảng trị.

Nhỏ không học, lớn lên vào Bộ chánh trị

Người Tây phương hiểu cộng sản theo cách của họ. Cách này có thể áp dụng cho cộng sản Đông Âu và Liên Xô. Khi tìm hiểu cộng sản Á Châu, như cộng sản Tàu và nhất là cộng sản ở Việt nam, thì cách hiểu biết của Tây phương không còn giá trị nữa. Họ không thể hiểu sự khác nhau giữa cộng sản Tàu và cộng sản ở Việt nam, và càng không thể hiểu sự khác nhau giữa cộng sản nam kỳ và cộng sản bắc kỳ, trước 75 và sau 75. Nhưng đó là việc tìm hiểu cộng sản như hiện tượng bất thường của nơn loại. Lê Duẩn là thứ sản phẩm tinh rỗng của hiện tượng thời đại này do Hồ Chí Minh đem về trồng vào cỏ nơn dân Việt nam gọi là làm giải phóng dân tộc. Ngày nay, chế độ ở Việt nam tàn phục Tàu, bạo ngược với nơn dân chỉ là sự tiếp nối cái đường lối của những người tiền nhiệm nhưng về mặt tinh vi, tỏ ra kém hơn.

Những người biết rõ Lê Duẩn có nhận xét: Lê Duẩn là tên thô bạo do bản chất du côn ít học. Còn Lê Đức Thọ là tên mưu sĩ, gian ác, thâm hiểm do bản chất lưu manh. Bản tánh của Lê Đức Thọ gần với Hồ Chí Minh nhiều hơn. Nhưng cả hai đều coi Hồ Chí Minh không ra gì vì chính họ mới đánh chiếm được miền Nam. Hồ Chí Minh chỉ mơ chiếm được miền Nam mà thôi.

Những người cộng sản lớn tuổi, cao cấp, phản tỉnh vì quyền lợi dân tộc, kể chuyện lại trước khi ban hành chế độ học tập cải tạo, cán bộ hỏi ý kiến Lê Duẩn xử lý đám « nguy quân, nguy quyền » như thế nào? Lê Duẩn trả lời bằng cách đưa tay phát ngang qua cổ, tức có ý bảo đem chặt đầu hết. Nhưng Võ văn Kiệt đề nghị đem những người này lao động tập trung. Như vậy tránh mang tiếng « tội phạm chống nơn loại » mà còn có lợi về mặt sản xuất phục vụ ta (theo một vị giáo sư Đại học Sài Gòn, sau thời gian ngắn học tập cải tạo về, làm cố vấn về phát triển cho ông Kiệt lúc ông Kiệt làm Thành ủy Sài Gòn, kể lại tại Paris). Cả hai chủ trương đều đem lại cái chết. Chỉ khác nhau ở cách chết mà thôi.

Chuẩn bị khai diễn Đệ II Thế chiến, ngày 23 tháng 8 năm 1939, Staline ký hiệp ước bất xâm lược với Hitler, coi Pháp không còn là Đồng Minh nữa. Ở Việt nam, Toàn quyền de Catroux ra lệnh thanh trừng đảng viên

cộng sản đang hoạt động. Đầu năm 1940, mật thám pháp lùng bắt được những tên cộng sản đầu nỏ Nguyễn Văn Cừ, Tổng Bí thư đảng, Võ Đình Hiệu, Vũ Thiên Tân và Lê Duẩn đang hội họp trong một căn nhà tại ngõ hẻm đường Nguyễn Tấn Nghiệm, gần Cầu Kho, Quận II, Sài Gòn. Tiếp theo là Lê Hồng Phong, Hà Huy Tập và Nguyễn Thị Minh Khai bị bắt ở Hóc môn. Lúc này, Thường vụ Trung ương đảng đóng tại Miền nam với Phan Đăng Lưu, Tạ Uyên, ... (1). Ngoài ra, có không ít những người chống Tây mà không phải cộng sản cũng bị bắt trong chiến dịch càn quét này của nhà cầm quyền thực dân.

Theo lịch sử đảng, cuộc Nam kỳ khởi nghĩa thất bại, nhiều đảng viên cộng sản bị Tây giết, cả Nguyễn Thị Minh Khai, vì nóng vội, chưa được lệnh của Hà Nội mà hành động. Trong lúc đó, theo những đảng viên am hiểu chuyện thật thì lúc bấy giờ Hồ Chí Minh chỉ điểm cho mật thám pháp lùng bắt tận Hóc môn, Bà điểm bắt đám Thường vụ Trung ương này để dẹp cánh ở Nam kỳ nuôi dưỡng tham vọng muốn lãnh đạo cả Hà Nội. Thường vụ Trung ương ở Nam kỳ bị Pháp tiêu diệt xong, Hồ Chí Minh liền đưa Trường Chinh lên làm Tổng Bí thư lâm thời.

Ta thấy đường lối « bắc kỳ trị » này thành hình từ đó và kéo dài cho tới sau này. Hiện tượng nổi cộm nhất là « hy sinh gọn và đẹp » Mặt trận Giải phóng Miền nam và Chính phủ Cộng hòa Lâm thời Miền nam Việt nam, không thèm để ý tới Hiệp định Paris 1973.

Sau khi Nhật đảo chánh Pháp 6/3/1946, Nhóm cộng sản nam kỳ Trần Văn Giàu, Nguyễn Văn Trấn, Dương Bạch Mai, Nguyễn Văn Tạo, Nguyễn Văn Tây, Huỳnh Văn Tiểng, Ngô Tấn Nhơn, Phạm Ngọc Thạch, ... đứng đầu, lập Ủy Ban Hành chánh Nam bộ với ý định sẽ lập một nước Nam kỳ cộng sản dưới sự lãnh đạo của họ. Lập tức Hồ Chí Minh cho Cao Hồng Lĩnh, Hoàng Quốc Việt vào Nam kiểm soát tình hình, nắm lại quyền lãnh đạo kháng chiến chống Tây, đưa Trần Văn Giàu và Dương Bạch Mai về Hà Nội « hưởng qui chế cô lập ». Nhật đầu hàng. Lê Duẩn, ra tù Côn Đảo, được Hồ Chí Minh đề cử làm Bí thư Xứ Bộ Nam kỳ. Cùng hoạt động trong Nam có cả Lê Đức Thọ. Từ đầu năm 1950, Lê Duẩn được đề cử Bí thư Trung ương Cục Miền nam, bao gồm Miền nam Việt nam và cả Cao-miên. Sau 1954, Lê Duẩn bám trụ ở lại, trốn tại khu Bàn cờ, Sài Gòn, tổ chức cán binh không tập kết để chờ ngày nổi dậy. Lúc này, Lê Duẩn đi lại Hà Nội-Sài Gòn qua ngã Cao-miên bằng thông hành mang tên một người tàu do Bà LKD, vợ bé của Lê Duẩn, cung cấp (2).

Bà LKD

Phần trên đây để phát họa lại sơ lược tình hình ở Nam kỳ lúc mở màn Nam Bộ Kháng chiến. Chủ yếu là muốn nói thêm về Bà LKD mà tác giả Hứa Hoành viết về Lê Duẩn có đề cập tới như một nhân vật rất quan trọng, đóng góp lớn cho sự nghiệp của Lê Duẩn.

Bà LKD là ai? Có đúng như ông Hứa Hoành nói về bà, mô tả con người của bà? Trong vai trò hoạt động cho Lê Duẩn xâm chiếm Miền nam, bà LKD đã làm gì ở Sài Gòn cho tới ngày mất Miền Nam. Sau đó, bà LKD qua Paris và làm gì nữa? ...

Bà LKD được ông Hứa Hoành viết tắt bằng ba mẫu tự LKD. Tên của bà viết đầy đủ và rõ ràng là **Lai Kim Dung**. Người nam kỳ, chắc có họ hàng xa gần với Tàu nên mang họ Lai? Bà ở một căn phố đường Trần Hưng Đạo, Chợ Quán, vừa qua khỏi đường Nguyễn Biểu. Nhắc lại cho rõ đó là dãy phố một tầng lầu, nhưng riêng biệt từng đơn vị gia cư là một tầng, trước kia lính pháp ở.

Bà Lai Kim Dung có tên phổ thông là Cô Năm Nhật bản vì bà có chồng người Nhật bản mà thôi. Lúc cuối 1960 và đầu 1970, Lai Kim Dung có một người chồng trẻ và có một đứa con trai lúc bấy giờ chừng hơn mười tuổi, có tên tây là thằng « Be » (Robert, Albert, ... ?) Về dung nhan, tuy bà tên Dung, nhưng không lấy gì làm đẹp cho lắm và người không cao quá 1,60m. Không nghe nói bà có chồng thương gia tàu giàu có.

Cũng như nhiều người Việt nam khác, bà Lai Kim Dung không có việc làm rõ ràng để có lợi tức đều đặn mà chỉ « lấy món hàng của bên này, đem bán cho bên kia, kiếm lời ». Việc làm này kiếm sống được lúc quân đội Huế Kỳ và Đồng minh tới Việt nam đông. Nhưng lắm khi cũng bị hụt hẫng. Có lần lấy hàng đi bán, không trả tiền hàng lại cho chủ hàng là Cô Sáu ký giả ở Cầu Kho, bị Cô Sáu tới nhà đòi. Bà né tránh. Cô Sáu phải tới nhà bà khi vừa hết giới nghiêm, lúc vợ chồng còn đang ngủ, và kéo căng bà thức dậy đòi nợ.

Không biết đây là khổ nhục kế hay lúc bà gặp khó khăn thật?

Ít lâu sau, bà Lai Kim Dung, sau khi trả đủ tiền cho Cô Sáu ký giả, nhờ Cô Sáu giới thiệu bà chủ cây xăng ở ngay đầu đường Nguyễn Cư Trinh với Trần Hưng Đạo, cạnh Rạp hát Hưng Đạo, để bà mua miếng đất chỗ mũi tàu Phú Lâm cất nhà máy xay lúa. Bà Lai Kim Dung vừa đưa tiền mặt, vừa đưa vàng vòng, hột xoàn đặt cọc tiền mua đất. Từ đây, bà không thèm lui tới, gặp gỡ những người quen cũ, cả Cô Sáu Ký giả.

Nhà máy xay lúa mọc lên đồ sộ với tên Cừu Long và bà làm Giám đốc. Lúc bấy giờ, chánh quyền ông Nguyễn Văn Thiệu cấm lưu hành gạo tự do với lý do phong tỏa lương thực Việt cộng. Đường bộ đi Miền trung thường bị gián đoạn vì Việt cộng phá hoại, chỉ còn đường biển lưu thông mà thôi. Thế là bà Lai Kim Dung được độc quyền phân phối gạo ra Miền trung, hợp tác với bà Sáu Huyết, cô của Tổng thống Nguyễn Văn Thiệu. Tại nhà máy Cừu Long, tinh báo mỹ bắt được Trung tá tinh báo Nguyễn Công Tài, con của nhà văn Nguyễn Công Hoan. Khai thác không được, Mỹ có ý định cho thả xuống biển, nhưng sau đó nhận với Hà nội trao đổi với tù binh mỹ.

LKD ở Paris và chống cộng

Chỉ ít lâu sau 30/04/1975, bà Lai Kim dung tới Paris tỵ nạn cộng sản với 200kg hành lý. Bà mở một cửa hàng bán tạp hóa trên đường d'Ivry, Paris 13, tức tại con đường chánh của khu chợ tàu ngày nay. Bà tích cực tham gia hoạt động chống cộng như biểu tình, hội hè, ... Bà đóng góp tiền bạc rất hậu hĩnh. Các tổ chức chống cộng ở Paris trông cậy vào bà khi muốn làm việc gì vì bà, ngoài đóng góp, còn lãnh bao chót khi thiếu tiền.

Đến lúc ông Đại tá ở Úc ra quân, đi khắp thế giới vận động tinh thần đồng bào và loan báo ông sẽ về Việt nam làm kháng chiến phục quốc. Lần cuối ở Paris, tại chùa Khánh Anh, ông nói chuyện với bà con ở Paris và ông đã khóc để từ giả bà con. Làm mọi người ai cũng khóc theo ông. Sau đó, ông tới nhà một người bạn ở Metz, thành phố miền Đông-Bắc xứ Pháp. Sáng hôm sau, người bạn đưa tới Liège, Bỉ, để ông trở về Úc, chuẩn bị lên đường phục quốc. Trời vào mùa đông, tuyết phủ trắng khắp nơi. Đại tá rất hân hoan vì lần đầu tiên trông thấy tuyết. Ông yêu cầu ngừng xe để ông bước xuống lội trong tuyết cho biết. Ông nhờ chụp cho ông vài tấm hình ông đứng trong tuyết. Sau đó nghe tin ông bị Việt cộng bắt và dẫn về Hà nội. Được biết (vì nhìn thấy) ông đi tới Thái lan bằng giấy tờ của một người đồng hương với ông và rất nhiệt tình ủng hộ ông. Và ông cũng được bà Lai Kim Dung qua Thái lan đón tiếp và ủy lạo ông. Vé máy bay cho ông do bà Lai Kim Dung đài thọ.

Thời gian sau, bà Lai Kim Dung về Hà nội dự đám ma Lê Duẩn. Lúc trở qua Paris, bà đưa hình đám ma, có bà và thằng con trai đội khăn tang cho mọi người quen biết xem. Bà đẹp tiệm ở Paris, trở về Việt nam sanh sống luôn từ đó.

Nguyễn thị Cỏ May

Ghi chú : (1) và (2) Hứa Hoàn, Lê Duẩn “ **Tên hoang dân vô đạo** ” trên internet